

László Sümegh: čtvrt století

Těžko si představit obtížnější cílovou skupinu pro sociální práci, než byli mladíci bez jakéhokoliv zázemí, žijící v katakombách velkoměsta. Bylo by eufemismem říkat, že žili na ulici. László s nimi posedával v nočních hodinách na skrytých místech a poslouchal jejich příběhy. Postupně v něm uzrál plán, jak s nimi nastoupit cestu k poznání životních hodnot.

Zkusil to s podporou jejich samostatného života, s kulturou, se zvířaty, s tréninkem pracovních návyků. Zkusil to s pražským sociálním centrem, pokoušel se o spolupráci s městskými částmi. Ano, nepřivedl do svých středisek svatoušky, jeho chlapci často působili podezřelým dojmem. Obyvatelé si stěžovali, lokální politikové měli jiné názory na „převýchovu“ a většinou dost rychle došlo ke stěhování.

Po založení občanského sdružení Projekt Šance vznikla naděje na možnou podporu činnosti ve formě dotací, ale podpora „dětí ulice“ se jaksí nedařila. László měl v té době již první úspěchy, jenže strach a nedůvěra trvaly. Nenašel oporu ani v asociacích nestátních neziskových organizací, neboť jeho nestandardní metody odradily i ty odvážné. Přesto se našli takoví, kteří jeho práci ocenili, a u Lászla se začaly hromadit medaile a jiné pocty. Našli se i první sponzoři.

Když si dáte dohromady poslední čtvrtstoletí Lászlova života, vyjde vám člověk, který si vzal za své obtížný cíl a nikdy to nevzdal. Ale také se nikdy nepřizpůsobil. Stejně jako jeho klienti. László s touto etiketou žije a pomáhá. Nepřizpůsobivý léčí nepřizpůsobivé. László je značka, László je originál. A jeho klienti jej milují.

V Praze 25. srpna 2020

VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Nadace Olgy Havlové

MUDr. Milena Černá,
Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové,
předsedkyně správní rady